

2. neděle po narození Krista:
„Ztracený Ježíš“

Lk 2,41-52: Tento dávný příběh ukazuje, jak snadno můžeme ztratit Ježíše. Projděme se jím dnes společně a zastavme se spolu s Josefem a Marií u některých okamžiků, abychom se zamysleli nakolik je pro nás událost jejich života živá i dnes.

Ztráta Ježíše

v. 41.42: *Každý rok chodili jeho rodiče o velikonočních svátcích do Jeruzaléma. Také když mu bylo dvanáct let, šli tam, jak bylo o svátcích obyčejem.*

Každý rok chodili na svátky do Jeruzaléma. Byl to Boží příkaz, aby se třikrát v roce ukázal každý muž před Hospodinem (Ex 23,14-17;Dt16,16). I Ježíš byl veden k poslušnosti tohoto nařízení.

• *„Bylo to obyčejem“* ...můžeme dělat dobré věci proto, že jsou dobré (to má smysl), nebo proto, že to je obyčejem ... Proč navštěvuješ bohoslužby? Protože je to dobré nebo proto že je to obyčej, že tě to doma učili?

v. 43: *„A když v těch dnech všechno vykonali a vraceli se domů, zůstal chlapec Ježíš v Jeruzalémě, aniž to jeho rodiče věděli.“*

Říkáme si: jak ho mohli ztratit? Je snadné ztratit Ježíše? A jak! Snadno můžeš ztratit partnera, přítele. Ale daleko snadněji můžeš ztratit Ježíše! To, že jsi jej jednou našel neznamena, že to je napořád! Josef a Marie ho získali oním tajemným narozením, ale stačilo málo a neměli ho. Ty jsi ho získal znovuzrozením - a taky ho můžeš ztratit!

Hledání

v. 44: *„Protože se domnívali, že je někde s ostatními poutníky, ušli den cesty a pak jej hledali mezi svými příbuznými a známými.“*

Ježíš se ztratil o velikonočních svátcích. Jaké to byly svátky? Co představovala krev na veřejných dveřích, velikonoční beránek? Vše hovořilo o něm, to byly Ježíšovy svátky!!! Ježíše je možné ztratit i v atmosféře, která ho má připomínat! Může se ti ztratit i v prostředí bohoslužby. Náboženské **prostředí** může zaplnit tvoji mysl a soustředění natolik, že Ježíš sám už nemá místo. Můžeš se zakousnout do sborové práce, evangelizace nebo čehokoliv jiného v církvi a přitom ho můžeš ztratit i ty... Ani svaté prostředí není zárukou, že všechno bude v pořádku. Ježíše si musíš stále hlídat! Vždyť právě v chrámu, kde všechno - od inventáře po oběti - ukazovalo na Ježíše, ho ztratili...

V Novém Zákonu je chrám chápán duchovně - je jím církev. A v tom je zde podoba: ani církev není zárukou toho, že budeš stále s Ježíšem. Jen ty sám zodpovídáš za to, jestli jsi s ním. Je to jen na tobě, svoje spojení s Ježíšem nesmíš vázat na nic a nikoho jiného!

Parafráze: *„Na cestě pak věnovali všechnu svou pozornost přátelům a známým a ani nepostřehli jeho nepřítomnost, než nastala noc... Měli za to, že je někde v karavaně, proto o něj neměli obav.“*

Můžeme si myslet, že Ježíš je v **„karavaně“** s níž se ubíráme životem. Nemusí to tak být. Moje karavana nemusí jít Jeho cestou. Proto se nemohu řídit krokem karavany, ale Ježíše. Být s milými lidmi (i věřícími) ještě nemusí být totéž jako být s Ježíšem. Stále je třeba mít ho před očima. Je nebezpečné nechat se vést davem. Dav mě může zanešt někam, kde Ježíš není. Cesta zpátky pak může být složitá.

• Josef a Marie zjistili, že jim Ježíš chybí, až když nastala noc. Je smutné, že někdy až teprve tma nás upozorní, že nám chybí **„světlo světa“**. Dokud jsou tu přátelé, **„karavana“**, často nepocítujeme potřebu Ježíše. Až se v našich životech setmí, pak teprve zjišťujeme, že nám chybí.

v.45. a 46: *„Když ho nenalezli, vrátili se a hledali ho v Jeruzalémě. Po třech dnech jej našli v chrámě, jak sedí mezi učiteli, naslouchá a dává jim otázky.“*

Jediné opomenutí a tři dny hledání a strachu! Dobře si pamatovali, že ho kdysi Herodes chtěl zabít - jak se cítili, když ho tři dny nemohli nelézt? Marně hledali v karavaně, marně mezi přáteli, nakonec se museli vrátit do Jeruzaléma. Jeruzalém byl místem, které si vybral Bůh ke stavbě chrámu. Tam se lidé měli setkávat se svým Stvořitelem. Tam se o něm učili. Proto právě tam našli Josef s Marií Ježíše.

Když se stane, že ztratíš Ježíše, musíš ho hledat tam, kde je. Musíš do "Jeruzaléma" nemůžeš pátrat v karavaně! Čteme: „*Našli ho v chrámu u Písma*“

1 Kor 3,17: „*Boží chrám je svatý, a ten chrám jste vy.*“ To píše apoštol Pavel věřícím v Korintě. Chrám v NZ má obraznou podobu a je jím církev, je-li věrná svému Pánu. Svoji věrnost a čistotu opírá o poselství Písma. Ježíš je k nalezení právě tam, kde se s úctou otevírá Boží slovo, kde se pěstuje modlitba a zvěstuje evangelium. Společenství víry s těmi, kdo s otevřeným srdcem hledají Boží tvář, je prostředím, kde můžeš nalézt Ježíše.

Nalezen!

v.47.48: „*Všichni, kteří ho slyšeli, divili se rozumnosti jeho odpovědi. Když ho rodiče spatřili, užasli a jeho matka mu řekla: "Synu, co jsi nám to udělal? Hle, tvůj otec a já jsme tě s úzkostí hledali."*

Jejich první reakcí byl **úžas**: nečekali, že bude tady, nečekali tyhle diskuse. Pokaždé jsme překvapeni každým novým poznáním

Druhou reakcí byla **vyčítka**. Je zajímavé, že Ježíši vyčítá právě Marie, které byl Ježíš při zvěstování svěřen! Často v podobné situaci obviňujeme Ježíše z toho, že se nám ztratil, **ale on je stále na svém místě** - „*u věci svého Otce!*“ To já pořád neklidně pobíhám sem a tam a ztrácím se mu! Odběhnu od Ježíše, dostanu se tak do stavu úzkosti a nakonec to vyčítám jemu... Já přece nikdy za nic nemůžu, že ?!

v.49-52: „*On jim řekl: "Jak to, že jste mě hledali? Což jste nevěděli, že musím být tam, kde jde o věc mého Otce?" Ale oni jeho slovu neporozuměli. Pak se s nimi vrátil do Nazareta a poslouchal je. Jeho matka uchovávala to vše ve svém srdci. A Ježíš prospíval na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem."*

- Ježíš ukázal rodičům na vyšší cíl: kdyby věci jeho Otce vyhledávali spolu s ním, nemusel se jim ztratit. Možná z té bohoslužby příliš pospíchali k věcem všedním. Josef možná příliš spěchal do své tesařské dílny, možná měla Marie doma hromadu prádla, možná práce na pole měla nejvyšší čas. Odbýli si bohoslužbu a šli zase žít ..

- Neplatí to i v našem případě? **Nerozuměli Jeho slovu**: prožili zvláštní narození, útěk do Egypta, měli ho doma 12 let a jeho slovům stále nerozuměli...

I když najdeš Ježíše, neznamená to, že budeš automaticky rozumět jeho slovu. Můžeš mít stále mnoho otázek, můžeš zápasit s pochybnostmi, ale důležité je, aby Ježíš šel s tebou domů, a abys uchoval jeho slovo ve svém srdci, a aby u tebe Ježíš prospíval, rostl co do velikosti a významu. Aby jeho růst ve tvé zkušenosti přinesl požehnání do tvého života.

2 Kor 13,5: „*Sami sebe se ptejte, zda skutku žijete z víry, sami sebe zkoumejte. Což nechápete, že Ježíš Kristus je mezi vámi? Ledaže jste před ním neobstáli!*“

Ježíše je možné snadno ztratit. I Marii a Josefovi se to stalo. A tak pro nás platí rada apoštola Pavla: Hlídej si ho, protože stačí málo. Hlídej si ho nejen v Nazaretě (= všedním životě), ale i v Jeruzalémě (= duchovní život). Hlídej si ho, protože ta ztráta je příliš velká. Minimálně 1:3 - jeden den ztráty a tři dny usilovného hledání!

Otázkou však zůstává: kdo vlastně koho ztratil? My jeho nebo on nás ...?